

Školský internát pri HA
Spišská Nová Ves

Intráčik

14. ročník

2019/2020

Občasník

1. číslo

Milí študenti!

Vítam Vás pri štrnástom ročníku občasníka „Intráčik“. Áno, už štrnásť rokov sa nám spolu s vami darí vydávať internátny občasník. Počas tohto obdobia sme vydali celkovo 42 čísel prinášajúcich informácie zo školského internátu, poučenie, zábavu i vašu vlastnú tvorbu. Od roku 2006 sa pri vydávaní občasníka vystriedalo niekoľko redakčných tímov. Každý tím však dokázal „uchopiť“ pero a nadviazať na predchádzajúce úspešné vydanie nášho „Intráčika“. A takto je to aj v tomto školskom roku. Prinášame Vám prvé vydanie občasníka. Pokúsime sa zosumarizovať udalosti predchádzajúcich dní a mesiacov, to čo ovplyvnilo náš školský internát a život v ňom. Verím, že chcete poznať výsledky interview s našimi prvákmi, ktoré previedli a vyhodnotili Viktória Repelová a Martina Dudová. V tomto vydaní si môžete prečítať niekoľko reportáží, tak napríklad Viktória Repelová sa s nami podelí o zážitky z florbalového turnaja. Od Števa Širgela sa dozvieme, kto sa stal majsterkou a majstrom školského internátu v stolnom tenise. O poznatkoch z exkurzie v Spišskej knižnici nám porozprávala Barbora Ondiszová. Verím, že vás zaujme aj reportáž z kultúrneho vystúpenia našich študentov v domove dôchodcov od Kataríny Koščákovej. Deň vitamínov v ŠI zhodnotila Martina Dudová a Janka Hudáková. Môžete sa zoznámiť aj s tvorbou Kataríny Koščákovej, ktorá napísala báseň Výkrik Zeme. Okrem uvedených príspevkov časopis prináša ešte mnoho zaujímavých článkov, úvah, recenzií a reportáží.

Intráčik je predovšetkým váš časopis. Preto by sme boli radi, keby ste sa svojimi nápadmi, príspevkami, komentármi pričínili na jeho konečnej podobe. Už teraz sa tešíme na vaše príspevky, ktoré časopis určite obohatia.

Keďže sa blíži čas Vianoc, chcem Vám všetkým popriať veľa zdravia, šťastia, lásky a potešenia z prítomnosti rodiny, kamarátov a blízkych ľudí. Želám Vám krásne a radostné Vianoce a šťastný nový rok 2020.

Mgr. Marta Vojdulová

Vianoce

Čaro vianočného obdobia začína prvou adventnou nedeľou a končí sa po Troch kráľoch. Napadol prvý sneh na naše polia, čo to vykuká spoza rohu? No predsa Vianoce, ktoré čoskoro zaklopú na dvere.

Vianoce sú čas pokoja, lásky a rodinnej pohody. Na Vianoce sa podľa mňa každý teší, hlavne malé deti, ktoré sú zvedavé, čo dostanú od Ježiška pod stromček. Na Vianoce by mala byť harmónia. Mali by sme pomáhať rodine, starým rodičom, ale aj ľuďom, ktorí nemajú strechu nad hlavou, obdarovať ich, aby sa necítili opustení. Veď každý je iba človek. Dodržiavanie zvykov a tradícií je pre Vianoce typické. Počas Vianoc by sa nemalo zabudnúť aj na tých, ktorí už nie sú medzi nami. A tak sa treba za nich pomodliť a nezabudnúť,

že aj keď už nie sú medzi nami, sú stále pri nás a dávajú na nás pozor zhora. Taktiež tradíciou Vianoc sú koledy a vinše, keď chodíme od domu k domu a spievame vianočné pesničky alebo koledy.

Prijemné prežitie vianočných sviatkov!

Štefan Širgel

Deň zdravej výživy

Jednou z najdôležitejších vecí pre dobrý a dlhý život je zdravá výživa, na ktorú sa často zabúda.

Preto sa dňa 15. 10. 2019 v našom internáte uskutočnil deň zdravej výživy. Akcia spočívala v tom, že sme pripravili ovocné misy, ktoré sme na druhom poschodí ponúkali všetkým žiakom. Ponúkali sme rôzne druhy ovocia, napr. jablko, banán, slivky... Najväčší úspech mali jahody a čučoriedky. Ovocie sme najprv umyli a očistili, potom sme ho pokrájali a pekne naservírovali, aby to bolo oku lahodiace.

Žiaci z rozhlasového krúžku si pre nás pripravili rozhlasové vysielanie, v ktorom nás oboznámili s tým, aké vitamíny ovocie obsahuje a aký má význam pre naše zdravie.

Akcia mala veľmi dobré ohlasy a takýto deň ovocia by sme uvítali aj častejšie.

Martina Dudová a Jana Hudáková

Výkrik Zeme

Slnko vrhajúc krvavé slzy smutne hľadá na svet,
hviezdy šľahajúce ohne nikdy viac nepohnú sa vpred.
Mesiac sa len nemo pozerá s ľútosťou na tvári
na človeka zroneného v pekla požiari.

Povedz mi, človek, prečo to robíš?
Prečo toľkú krásu, ten najväčší dar takto haníš?
Nič tu nie je tvoja zásluha, všetko dané ti bolo.
Ničíš si život a tváriš sa akoby sa nič nedialo.

V zemi pribité stromy k voľným vtákom vzhliadajú,
že chceli osožiť človeku a kyslíkom ho napojiť, ľutujú.
Dobytok väznený búriť sa nestačí,
čaká už len na hodinu, kedy trápenie jeho sa skončí.

Zelená tráva sa hemží škaredými kopami,
keď človek hrdo nešetrí odpadkami.
V špinavých moriach dávno už nežije vodný živočích,
keď ľúto je piť čistú vodu z pohárov sklenených.

A človek stále neprestáva, nemá dosť, chce viac,
za ziskom tiahne sa, na potreby prírody nehľadiac.
Neuvedomuje si, že ten najväčší poklad kvôli nemu trpí
a s najväčšou trpezlivosťou verí, že sa to zlepší.

Dáva šancu, no nemôže čakať večne.
Nazbiera silu a potom sa všetko začne.
Človek uvidí s čím sa zahrával.
Ľutovať bude, že Matku Zem nepočúval.

V skaze posledným dychom prosbu odpustenia vyriekne.

Katarína Koščáková

Spoved' našich prváčikov

/interview/

Ako zvládaš intrák?

- Radka: Nijako!
- Miriam: Žijem...
- Mišo: Zle.
- Milan: ...
- Paľo: Neriešim.
- Samo: Pohodička.
- Karol: V pohode.
- René: Pohoda, úplne v pohode.

Ako sa ti páčia chlapci /dievčatá/ z internátu?

- Baška: Nepoznám žiadnych.
- Dominika: "smiech" nepoznám...
- Štefan: Sú tu niektoré pekné, ale niektoré nestoja za nič...
- Oliver: Pekné...
- Stano: Mohli byť aj lepšie.
- Dominik: V pohode, niektoré sú pekné.
- Milan: Pohoda.
- Martin: Nič moc.

Už sa ti niekto aj zapáčil?

- Radka: Nie.
- Miriam: Nie!?
- Mišo: Nie.
- Milan: Neviem.
- Paľo: Čo ja viem, ani nie.

- Samo: Nič.
- Karol: Hej.
- René: Ešte nie.

Čo ti na internáte najviac vadí?

- Baška: Zvuky z iných izieb, ktoré počuť.
- Štefan: Čo ja viem?
- Oliver: Večierka.
- Stanislav: Krátke vychádzky.

Keďže už prešlo niekoľko týždňov, stihol/a si niečo porušiť?

- Radka: Áno.
- Dominika: Kúpeľňa...
- Mišo: Áno.
- Milan: *kývanie hlavou na súhlas*
- Paľo: Nie... Nie...
- Samo: Áno.
- Karol: Nie.
- René: Nie.

Čo hovoríš na svojho spolubývajúceho/-úcu ?

- Baška: Je Fajn. Je vtipná a máme rovnaké chute.
- Dominika: *gestikulácia rúk*
- Mišo: Brat.
- Stano: ...*Šak z dzedzini*, čo ti poviem?
- Paľo: To je frajer!
- Karol: Ja nemám na neho ani slovo...
- Samo: Bordelár...
- René: Cítim sa, ako keby som býval sám.

Vyspovedali Martina Dudová a Viktória Repelová

Bonus k interview:

Ako sa cítia dvaja tretiaci po troch rokoch v internáte?

Ako zvládáte internát?

- Lacko: Nevládam.
- Majko: V rámci poľnohospodárskych a matematickofyzikálnych úkonov vo forme fotosyntézy si na základe tohto myslím, že je globálne otepľovanie všetkých materiálnych hodnôt. Je to rovnakým spôsobom to isté.

Ako sa vám páčia dievčatá na internáte?

- Lacko: Tri bodky.

- Majko: V rámci medziľudských vzťahov, keď má človek potrebu sociálneho života, hodnotím túto otázku za ťažkú na odpoveď.

Už sa vám niekto aj zapáčil?

- Lacko: Nadväzujem na predchádzajúcu odpoveď.
- Majko: Vy ste z akej redakcie?

Čo by ste zmenili?

- Lacko: Izbu.
- Majko: Medziľudské vzťahy.

Stihli ste niečo porušiť od prvého ročníka?

- Lacko: Mimo záznam...
- Majko: Neviem. Nepamätám.

Čo hovoríte na to, že ste spolubývajúci?

- Lacko: Hrušky je môj bratranec.
- Majko: Dynamo je frajer.

Zhovárala sa Viktória Repelová a Martina Dudová

Florbalový turnaj

Tak ako každoročne sa uskutočnil v našom školskom internáte aj tento rok florbalový turnaj. Zapojilo sa pomerne veľa žiakov. Dokázali sme postaviť dokonca 4 družstvá.

Všetci boli zvedaví, ako sa bude turnaj vyvíjať. Vyhrať chceli všetci. Zápasy prebiehali celkom priateľsky, ale hlavne všetci si to prišli užiť. Najdôležitejšie bolo zachovať si športového ducha. Našťastie nikto z turnaja neodišiel so zranením.

Zápasy boli celkom vyrovnané. Vyzeralo to nerozhodne, ale aj tak mohol vyhrať len jeden tím. Jedno družstvo muselo, žiaľ, pre nedodržaný počet hráčov odstúpiť. Určite ste zvedaví, ktorý tím to vyhral. Jednoznačne ten najlepší, ktorý sa skladal z týchto hráčov: Korfanta Tomáš, Krištofčo Lacko, Repelová Viktória, Beňadik Lukáš a Pinčák Miloš. Toto je víťazný tím.

Tešíme sa na ďalšie takéto súťažné či priateľské zápasy a dúfame, že si to všetci užijete a pridete aspoň povzbudiť.

Viktória Repelová

V Spišskej knižnici

Kniha, pre niekoho len zošitý kus papierov, pre iného zdroj poznania a predstavivosti. Každopádne, či staré, či nové, všetky majú svoje kúzlo. Spočiatku mohli čítať knihy len mníši či farári, teraz k nim majú prístup všetci.

Tí, ktorí si občas radi prečítajú nejakú knihu, aby vyplnili svoj voľný čas, si mohli prísť na svoje... Dňa 11. 11. 2019 sme sa zúčastnili exkurzie v Spišskej knižnici v Spišskej Novej Vsi. Pracovníčka knižnice nás previedla po všetkých oddeleniach a ukázala nám rôzne žánre kníh. Prezradila nám aj to, ako sú knihy usporiadané a aký je postup pri požičiavaní kníh. Dozvedeli sme sa, že sú tam aj knihy potrebné k nášmu štúdiu. Mali sme aj priestor na to, aby sme si to tam obzreli. V prípade záujmu sa môžeme kedykoľvek prihlásiť, postup už poznáme. Snáď to mnohí z nás aj využijú.

Barbora Ondiszová

Výroky z Harryho Pottera

„Úspech predurčuje sila presvedčenia, nie množstvo jeho vyznávačov.“
- Remus Lupin

„Mladí nemôžu vedieť, ako premýšľajú a ako sa starí cítia. Ale starí ľudia sa previnia tým, keď zabudnú, aké to je byť mladý...“
- Albus Dumbledore

„Nezáleží, aký sa narodil, ale čo z neho vyrastie.“
- Albus Dumbledore

„Vyžaduje veľkú odvahu postaviť sa našim nepriateľom, ale rovnako tak postaviť sa našim priateľom.“
- Albus Dumbledore

„Slová sú, podľa môjho nie tak skromného názoru, našim najväčším nevyčerpatelným zdrojom mágie. Schopné spôsobovať zranenia aj naprávať ich.“
- Albus Dumbledore

„Pokiaľ chceš vedieť, aký niekto naozaj je, tak si všimni, ako sa správa ku svojim podriadeným, nie k seberovným.“
- Sirius Black

„Kde leží tvoj poklad, tam bude tvoje srdce.“
- z náhrobného kameňa rodiny Dumbledore

„Pomaly, veľmi pomaly sa posadil, a keď to urobil, cítil sa viac živý a vnímal svoje telo viac ako kedykoľvek predtým. Prečo nikdy neoceníl zázrak, že je tu, že má mozog, nervy a búšiace srdce?“
- Harryho myšlienky pred rozhodujúcim bojom s Voldemortom

„Neobmedzený rozum je najväčším pokladom človeka.“

- odkaz napísaný na soche Roweny z Bystrohlavu

„Myšlienky dokázali zanechať na tele hlbšie jazvy než takmer čokoľvek iné.“

- Madam Pomfreyová

„Niekedý musíš myslieť na viac, než len na vlastné bezpečie! Niekedý musíš myslieť na väčšie dobro.“

- Harry Potter

„Je to úžasné, čo všetko si muklovia vymysleli, aby sa zaobišli bez čarov a kúziel.“

- pán Weasley

„Neľutuj mŕtvych, Harry. Ľutuj živých a obzvlášť tých, ktorí žijú bez lásky.“

- Albus Dumbledore

Pripravila Katarína Koščáková

Návšteva starkých

Jeseň nám už pomaly, ale isto vystriedala leto. Fúka silnejší vietor a slnko už tiež nehreje tak, ako ešte pred pár týždňami hrialo. Bez teplej bundy či kabáta sa v týchto dňoch von odváži vyjsť len málokto. No práve na jeseň máme možnosť obdivovať dokonalosť prírody pri príprave na zimu. Pod nohami nám šuští farebné lístie a vo vzduchu jemne štípe sviežosť a chlad.

Október nám ale neprináša len krásy jesene. V tomto mesiaci si pripomíname práve tých, ktorí si našu pozornosť a najmä vďaka zaslúžia najviac. Je to mesiac venovaný našim starkým.

A tak sme sa aj my, žiaci Školského internátu pri Hotelovej akadémii v Spišskej Novej Vsi, v jeden pekný októbrový utorok vybrali poďakovať sa a krátkym programom spríjemniť tento deň starkým, obývajúcim domov dôchodcov na sídlisku Tarča.

Pod dohľadom pani vychovávateľky Halouzkovej sme pripravovali predstavenie, ktoré už tradične pozostávalo zo spevu ľudových piesní, hre na klavíri či ľudového rozprávania, no tento rok sme to okorenili aj latinskoamerickými spoločenskými tancami. Počas poctivých príprav sme zažili veľa zábavy a smiechu. Niektorí z nás už pre starkých vystupovali, ale pre ostatných to bola premiéra.

Tesne pred vystúpením začala stúpať tréma, ale aj očakávanie zo strany divákov. Po milom privítaní sme mohli začať. Všetci sme

sa usilovali o čo najlepší výkon, za čo sme boli odmenení bohatým potleskom a sladkou drobnosťou.

Na záver sme darovali starkým malú handmade pozornosť, ktorú vytvorila pani vychovávateľka Sisková s dievčatami. Domov sme si odnášali úsmevy na tvárach a dobrý pocit, že sme mohli ďalej rozdávať radosť. Najväčšou odmenou však boli šťastné tváre starkých, ktoré nám opäť pripomenuli, že každý úsmev, hoci aj maličký, je dôležitý.

Radosť treba rozdávať vždy a všetkým, nie len v októbri. Každý deň nám ponúka tisíce dôvodov na radosť. Je len na nás, či chceme byť šťastní.

Katarína Koščáková

Viete povedať „ahoj“ aj za hranicami?

Ahoj - slovensky
Salut - francúzsky
Tere - estónsky
Kona hawaii - havajsky
Bok - chorvátsky
Hola - katalánsky
Szia - maďarsky
Oi - portugalsky
¡Hola - španielsky
Ciao - taliansky
Selam - turecky
Chào - vietnamsky
Hello - anglicky
Hallo – nemecky

Pripravila Katka Koščáková

Majstri ŠI v stolnom tenise

Stolný tenis, hovorovo pingpong, je druh športu, pri ktorom je snahou hráčov odbiť loptičku ponad, prípadne popri sietke na špeciálnom stole tak, aby ju nemohol protivník vrátiť. Stolný tenis patrí medzi najrýchlejšie športové hry na svete, učí mať rýchly odhad hernej situácie a jeho okamžité riešenie je najvhodnejším herným spôsobom. Stolný tenis je individuálny šport hraný v halách (športových), ale aj v klasických krytých halách, kde sa dajú rozmiestniť stoly na hru.

Pravidlá stolného tenisu:

1. Stolný tenis sa zvyčajne hrá na dva alebo tri víťazné sety. Hrá sa do 11 bodov, v prípade ak je stav 10:10, tak sa hrá, pokiaľ jeden z hráčov nebude mať o dva body viac, napríklad: 11:13.

2. Podávanie loptičky je také, že každý hráč podáva loptičku dvakrát. Ak sa stane, že hráč netrafi loptičku, tak podáva ešte raz. Ak sa trafi, ale loptička neprejde cez sieť, tak má bod protihráč a podáva znova on alebo podľa toho, aký je stav.
3. Loptička by pri podávaní mala smerovať cez sieťku vždy sprava doľava nikdy nie naopak!
4. Ak sa loptička pri hre dotkne siete a spadne dvakrát na stôl, tak bod má ten hráč, ktorý loptičku odbil, hovorí sa tomu (SVIŇA).
5. Pri hre nemáme mať biele tričko, pretože loptička je biela a protihráč stratí loptičku z dohľadu. V prípade, že je loptička oranžová, tričko môže byť biele.
6. Rakety na hranie by mali byť obojstranné, čiže čierno – červená.
7. Pri hre musí byť pevná obuv, žiadne žabky, papuče, u dievčat opätky a podobne.

Prečo toľko o stolnom tenise? Minulý mesiac sa v našom internáte hral stolnotenisový turnaj. Hral každý s každým, v dvoch skupinách chlapcov a jednej skupine dievčat. Hrali ho aj takí, čo s týmto športom nemali doposiaľ žiadnu skúsenosť.

Najprv sa hrali zahrievacie kolá a potom ozajstný turnaj, kde žiaci internátu ukázali, že vedia nielen „sedieť na mobiloch a počítačoch“, ale že sa dokážu zapojiť aj do niečoho, čo ich takisto môže baviť. Hralo sa o prvé tri miesta. No u chlapcov, keďže hrali v dvoch skupinách, sme vyhodnotili až šiestich.

Tu sú najlepšie:

Chlapci:

1. Damián Maliňak
2. Stanislav Brindza
3. Denis Čumitta
4. Ján Dulák
5. Štefan Širgel
6. Filip Dolný

Dievčatá:

1. Radoslava Böhmová
2. Michaela Macková
3. Viktória Repelová

Pre mňa je stolný tenis oddych, pri ktorom zrelaxujem a uvoľním sa. Keď som začal hrať stolný tenis, tak som chodil do 3.ročníka na ZŠ. Som naozaj rád, že som sa na tento krúžok prihlásil spolu s mojimi kamarátmi. Zúčastnil som sa takmer každej súťaže.

Tento turnaj bol dobrý, užil som si ho.

Dúfam, že ste si prečítali tento článok až do konca a som rád, že som mohol o tomto športe niečo napísať.

Štefan Širgel

Joker

Pre niektorých sklamanie, pre niektorých film roka. Aj takéto prívlastky má nový film od štúdia Warner Bros. Film bol inšpirovaný úhlavným nepriateľom Batmana, Jokerom, ktorý zatiaľ hral len ako vedľajšia postava.

Režisér Todd Phillips sa tak mohol naplno venovať dejovej línii Jokera. No ak čakáte klasický „superhrdinský“ film, tak budete sklamaní. Ide skôr o psychologický triler. Akčné scény sa vyskytujú zriedkavo, či vôbec. Dej sa skôr sústreďuje na psychiku a nahliada do hlavy chronicky chorej postavy. Tou je Arthur Fleck. Ten trpí nekontrolovateľnými záchvatmi smiechu. Žije s mamou a pracuje ako klaun. Jeho snom je stať sa stand-up komikom. Arthur pri psychologičke podrobne opisuje svoj psychický stav a emócie. Stačí mu iba jeden zlý deň a stane sa niekým iným.

Postava Batman sa vo filme vôbec neukázala, avšak mohli sme vidieť malého Brucea Waynea, ktorý sa až neskôr stane netopierím hrdinom. Či bude Joker nadväzovať na ďalší DC film, to je otázne, avšak nepravdepodobné, lebo Joker je len inšpirovaný komiksom, nie priamou adaptáciou.

Pri pozieraní filmu budete vidieť, počuť ale aj cítiť atmosféru 80. rokov. Veľký podiel má na tom hudba, ktorá dodáva filmu šťavu. Mesto je ako keby vystrihnuté z tohto obdobia. Autá, móda, budovy alebo špinavé ulice Gothamú sú len čerešničkou na torte. Film nezaostáva dokonalou kamerou či hereckými výkonmi.

Arthura Flecka, čiže Jokera, si zahral vynikajúci Joaquin Phoenix, ktorý predviedol možno svoj životný výkon. Pre túto rolu zhodil niekoľko desiatok kíľ a poňal túto postavu svojisky. A aj práve preto získal na filmovom festivale v Benátkach ocenenie Zlatého leva. No minimálne aspiruje na nomináciu Zlatej sošky. Vo filme tiež hrajú Zazie Beetz či Robert De Niro.

Už teraz tento film zarobil približne 1 miliardu amerických dolárov a je považovaný za najziskovejší R-kový film (silné krvavé násilie, znepokojujúce správanie, hrubý slovník...).

Pripravil Ladislav Krištofčo

Zasmejme sa

Otec: - Čo ste sa dnes učili?

Syn: - Na chémii sme sa učili ako vyrobiť výbušninu.

Otec: - A čo budete robiť zajtra v škole?

Syn: - V akej škole?

Synček bol v septembri prvýkrát v škole.

Vráti sa domov a otec sa ho pýta:

- "Tak ako bolo v škole?"

- *"Riadne nás oklamali! Ani DVD, ani video, ani televízor, dvadsať ľudí tam sedí, dokonca aj tie stoly a stoličky boli drevené! Tomu hovoria prvá trieda?"*

Otec číta synovu žiacku knižku: - Matematika päť... ..tresk mu jednu po papuli... - Slovenčina päť... ..tresk mu druhú po papuli... .. - Spev jednotka... ..tresk mu ďalšiu po papuli... Syn: - Ako to?! Ved' som mal jednotku! Otec naštvane prehodí: - Tak tebe bolo po dvoch päťkách ešte do spevu?

**Príde pani učiteľka k Jožkovi a pýta sa ho: „A ty si prečo nič nenakreslil?“
„Nakreslil som vláčik, ale už odišiel.“**

Na hodine telocviku hovorí učiteľ: - Teraz si všetci ľahnite na chrbát a pohybujte nohami, ako keby ste krútili pedálmi na bicykli... Tak, tak, rýchlejšie, ešte rýchlejšie. Čo je, Ferko, prečo nekrútiš nohami? – Prosím, ja už idem dolu z kopca!

Po roku od promócie sa stretnú dvaja bývalí spolužiaci: - Človeče, keď si pomyslíš na to, aký som ja inžinier, tak sa normálne bojím ísť k lekárovi.

Otecko sa pýta pani učiteľky, prečo jeho syn dostal 5 - ku zo zemepisu? - Lebo hľadal Rimavskú Sobotu v kalendári.

**„Oci, deti si zo mňa robia srandu, že som mafiánov syn.“
„V poriadku, zajtra sa v tej škole zastavím.“
„Dobre, ale snaž sa, aby to vyzeralo ako nehoda!“**

Čo urobí ten, kto strednú školu flákal?
Keď skončí filozofickú fakultu, zbalí lešenie a ide na právnickú.

Klopanie na nebeskú bránu.

Svätý Peter zakričí:

- Čo je?

- Nehovorí sa čo je, ale kto je!

- Bože, zase učiteľka!

Janko... a z čoho si dostal tú päťku? - pýta sa otec.

- To kvôli Hviezdoslavovi.

- Tak sa s ním prestaň kamarátiť!

Hodina slovenčiny. Deti majú písať sloh na tému: Som riaditeľom veľkej firmy. Všetci píšu, len Jožko sedí a obzerá sa. - Jožko, prečo nepíšeš? - pýta sa pani učiteľka. - Ja čakám na sekretárku!

REDAKČNÁ RADA: Mgr. Marta Vojdulová, Mgr. Radovan Štapinský, Ladislav Krištofčo, Katarína Koščáková, Viktória Repelová, Štefan Širgel

FOTO NA TITULNEJ STRANE: Z Mikulášskej burzy